

TURUN YLIOPISTON POLITTIKAN TUTKIMUKSEN KLUBI RY

Suurensuuri
P-klubikysely

”Setämies voitti
vaalit”

WALPO

Päätoimittajat ja taitto

Alli Kenttämies (alli.s.kenttamies@utu.fi)
Liia Matikainen (liia.l.matikainen@utu.fi)

Kannen kuva,
oksat ja kukat:
Alli Kenttämies

Toimituskunta

Akseli Värjä
Aurora Nieminen
Elviira Mustapää
Emilia Alho
Erika Nikola
Jesse Metsälä
Meri-Tuulia Korhonen
Samuli Raitanen

Muut kirjoittajat

Andrea Kurjessuo
Eetu Hakulinen
Hilppa Nissinen

Mainoshankinta

Saana Kääriäinen
(saana.s.kaariainen@utu.fi)

Painopaikka
Painosalama

Julkaisija
Turun yliopiston Poliitiikan tutkimuksen klubi ry

Sisällysluettelo

s. 4 Pääkirjoitus
Liia Matikainen ja Alli Kenttämies

s. 5 Puheenjohtajan päiväkäsky
Eetu Hakulinen

s. 6 Index-palsta
Andrea Kurjessuo

s. 7 Uutiset

s. 8 ”Setämies voitti vaalit”
Emilia Alho

Asiaa Unkarin
← käännteentekeivistä
vaaleista sivulla 8

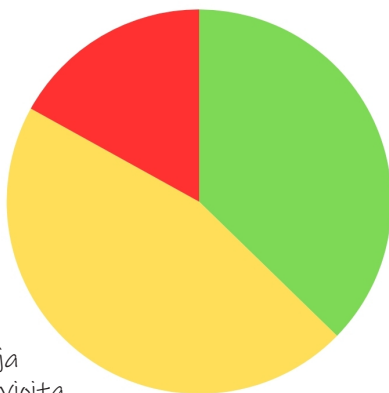
s. 10 Suurensuuri P-klubikysely
Liia Matikainen

s. 16 Ekskublogi
Jesse Metsälä

s. 20 Vaihtopenkki: Brno, Tšekki
Hilppa Nissinen

Luetko Walpoa?

Tämä ja
muuta hienoja
piirakkakaavioita
sivulla 10

Pääkirjoitus

12.4.2026

Politiikan opiskelijoiden lehden päätoimittamisessa on omat erityispiirteensä, joita ei aina ymmärrä ajatella etukäteen. Yksi esimerkki ovat värit. Kun edellinen sinikeltainen Walpo ilmestyi, ei kulunut aikaakaan kun Toimiston pöydän ympärillä alkoi huumorintäyteinen sorina siitä, minkälaisia puoluepoliittisia vihjailuja valittuun värimaailmaan liittyy. Värien politiikka tai politiikan värit ovat läsnä tässäkin numerossa, lehden ulkoasu kun on kuin punaviherhallitus konsanaan. Aluksi kyse oli pelkämästä sattumasta, kuten edellisenkin lehden tapauksessa. Minkä sille mahtaa että päätoimittajat niin kovasti kaipaavat kirkkaita värejä.

Värimaailmasta saimme myöhemmin oivan aasinsillan lehden sisältöön. Ideoitamme toimituskunnan kanssa toteutimme jäsenistölle kyselyn, jonka tavoitteena oli saada vastauksia meitä kaikkia askarruttaviin kysymyksiin, kuten siihen kuinka moni meistä oikeasti puhuu saksaa. Totuus on nyt paljastettu, ja on myönnettävä, että tilastojen valossa saksan kielen viljely peruskurssien diaesityksissä on kuin onkin perusteltua!

Mutta saksa sikseen, ja tilalle p-klubilaisten poliittiset mielipiteet. Lehden punavihreä väritys nimittäin kuvastaa ilmeisen hyvin tuoreen P-klubin puoluegallupin tuloksia, joista lisää sivulla 11.

Hiljattain kohistiin huolestuneina tutkimustuloksesta, jonka mukaan journalistiikan opiskelijat ovat poliittisilta mielipiteiltään huomattavasti keskimääräistä vasemmistolaisempia (mm. HS, 24.3.2026 & Yle, 24.3.2026). Julkisessa keskustelussa korostui esimerkiksi huoli media-alan objektiivisuuden tulevaisuudesta. Olipa eräs julkaisu sitäkin mieltä, että sosiaalinen paine ajaa opiskelijat vasemmistolaisuuteen.

Sanotaan se siis suoraan ja selkeästi: P-klubin puoluegallupin tulosten julkaisun tarkoituksena ei ole minkään puolueen agendan edistäminen saati sosiaalinen painostus suuntaan tai toiseen. Politiikan opiskelijoina emme myöskään voi olla yllättyneitä tuloksesta, sovimehan monelta osin puoluekentän vasemman puoliskon äänestäjien yleiseen profiiliin: olemme korkeakoulutettuja, nuoria ja kaupunkilaisia.

Gallupin inspiroimina päädyimme pohdiskelemaan politiikasta puhumisen kulttuuria meillä P-klubissa. Vaikka vasemman laidan näkemykset määrällisesti dominoivat, ei keskustelukulttuuri tunnu yksipuoliselta tai ulossulkevalta. Oikeistolaisuus ei suinkaan merkitse sosiaalista itsemurhaa, päin vastoin, mikäli esimerkiksi hallituspesejä tarkastellaan. Toimiston pöydän äärestä ei ketään ajeta pois erilaisen mielipiteen tähden, eivätkä kaveriporukoiden rajat suinkaan noudata puoluekentän rajaviivoja. Poliittinen ideologia, edes vahva sellainen, ei ole este hedelmälliselle keskustelulle tai valmiudelle kuulla monipuolisia näkemyksiä, mitä saamme jäsenistön keskuudessa ihailtavan usein todistaa.

Siispä eläköön poliittinen valinnanvapaus ja rakkaus debatointiin.

Riemukasta vappua!

Liia ja Alli

Puheenjohtajan päiväkäskey

Rakkaat p-klubilaiset,

olen iloinen saadessani kirjoittaa vuoden ensimmäistä päiväkäskey! Kevät on saapunut Turkuun, ja on aika julistaa Wappu alkaneeksi. Sitä ennen haluan kuitenkin hetkeksi palata hallituskauden 2026 alkuun.

Haluan sydämestäni kiittää kaikkia P-klubin 50-vuotisjuhlavuodessa mukana olleita! Erityiskiitos kaikille hallituslaisille, toimijoille, vastaaville sekä projekteissa, kuten juhlaulkaisussa, mukana olleille. Panoksenne yhdistyksellemme oli historiallisen merkittävä – kiitos!

Onnistumiset näkyvät konkreettisesti esimerkiksi tilinpäätöksessä. Vaikka tavoitteena ei ollut tehdä noin 700 euron tulosta, useampi odotettua paremmin onnistunut kokonaisuus johti tähän lopputulokseen. Jäsenistön kustannuksella ei rahaa tehdä jatkossakaan, mutta vuoden 2026 on hyvä lähtö vakaalta talouspohjalta. Istuva hallitus on motivoitunut rakentamaan seuraavaa P-klubin 50-vuotista taivalta, ja puheenjohtajana on ollut ilo seurata kevään ponnisteluja jäsenistön hyväksi.

Vuoden linja on seuraava: perinteistä pidetään kiinni ja niitä kunnioitetaan. Perinteiden varaan P-klubi on rakentunut jo 50 vuotta. Samalla uskallamme

kuin uudistua. Wapun kynnyksellä mainittavaa on, että risteily päätettiin poistaa kevään kalenterista. Tilalle tuodaan muuta ohjelmaa, kuten lippukiintiö Akateemiseen Mölkkyyn sekä Trivial Perseiden jälkeistä sunnuntaita helpottamaan Toimisto-darrailu (ei TP-silliksen uusittu versio!).

Perinteitä voidaan myös tuoda

takaisin. Olen erittäin innoissani saadessani ilmoittaa Kevätkeiton paluusta vanhaan loistoonsa! Itse kuulun siihen sukupolveen, jolle Aurinkolahti on tuttu vain tarinoista – ränsistyneenä, mutta rakkaana juhlapaikkana. Varapuheenjohtaja Piteniuksen kanssa asetimme jo alkuvuodesta yhteisen tavoitteen tuoda jotain vastaavaa takaisin. Ehkei ränsistynyttä laituria kuitenkaan. Kevätkeiton tapahtuma on nyt julkaistu, ja toivottavasti yön yli -konsepti saa p-klubilaiset liikkeelle kohti Merimaskua. Kiitokset jo tässä vaiheessa VPJ Loviisalle järjestelyistä!

Ulkosuhteiden lisäämistä on toivottu, ja hallitus on vastannut tähän aktiivisesti. Kevään aikana olemme vastaanottaneet Turussa Dominuksen ja Iltakoulun vierailuja, käyneet itse Helsingissä VOO:n ja Polhon vieraana sekä olleet mukana perinteisissä ulkosuhdetapahtumissa, kuten Siniset haalarit ja Pääsiäisexualierros. Myös Index-suhteita on kehitetty. Olen linjannut Indexin suuntaan, että P-klubilla on aitoa halua aktivoitua yhteistyössä. Samalla viesti Indexille on selkeä: P-klubi saa olla omanlaisensa. Meillä on omat tapamme, mutta kannustan kuitenkin kaikkia osallistumaan Indexin tapahtumiin – ne tarjoavat paljon sellaista, mitä emme itse voi järjestää. On ollut ilo huomata, kuinka vuosikurssi 2025 on ottanut Indexiä omakseen. Tästä on hyvä jatkaa.

Päätän päiväkäskeyn toiveeseen: oli ideasi iso tai pieni, kerro siitä minulle (tai hallituksen palautekanavan kautta). Juhlavuoden jälkeen hallituksella on jälleen resursseja kehittää uutta, ja syksyyn ehtii vielä vaikuttaa ennen kesää. Lupaann, että jokainen idea käsitellään ja toteuttamismahdollisuudet arvioidaan huolella.

Arvoisat yhdistyksen jäsenet, olkoon kevät ja pian alkava kesä valoisa. Nauttikaa ulkoilmasta ja selvittäkää kesän töistä ja opinnoista, mikäli sellaisia on. Ja mikä tärkeintä: julistan P-klubin Wapun alkaneeksi – olkoon se railakas, trivial perseinen ja iloa täynnä!

Sini Lehvään puolesta,
Eetu Hakulinen, puheenjohtaja

Vapputerkkuja <3

Suvi sarastaa, ja niin myös vappu! Opiskelijat siirtävät kirjat ja tentit sivuun, ja tilalle tulevat aurinkolasit ja ylioppilaslakki. Koko vuoden on aherrettu, ja vihdoin on aika ottaa rennommin. Kirjoittaessani tätä en vielä ole varma, millainen sää vappuna tulee olemaan, mutta toivon hartaasti aurinkoisia ja lämpimiä kelejä! Erityisen mukavaa vapussa on se, että sitä pääsee juhlistamaan yhdessä muiden opiskelijoiden kanssa monenlaisten (myös poikkitieteellisten) tapahtumien merkeissä. Sekä rakas ainejärjestömme että tiedekunnan järjestöme järjestävät ihania upeita tapahtumia. Siinä missä P-klubin vappu alkaa Trivial Perseistä, Indexin vappu alkaa pari viikkoa aikaisemmin pubikierroksesta. Kummatkin järjestöt ovat olleet ahkeria tapahtumien järjestämisessä, ja jokaiselle löytyy jotain keilailusta maalailuun. Vapun juhlahumun jälkeen katse kääntyy jo hiljalleen kohti kesää, joten haluaisin jakaa myös omat suositukseni siihen, miten Turun kesästä voi ottaa kaiken irti.

NDEX-PALSTA

Poikkitieteellistä loppuvappua ja railakasta kesää toivottaen,

Teidän suosikki indexbämä :)
Andrea Kurjessuo

- * Ota aurinkoa Puolalanpuistossa. Tai Ruissalon rannalla. Tai Kupittaaalla. Ota aurinkoa!
- * Käy P-klubin kesätapahtumassa näkemässä opiskelijaystäviä.
- * Harkitse opiskelemista. Voihan niitä noppia kesälläkin kerryttää. Lähde terdelle ystävien kanssa sen sijaan.
- * Hanki kesäheila <3
- * Käy ystävien kanssa jokirantayksillä. Tai kaksilla. Tai kolmilla...
- * Kävele niin paljon, että kulutat kenkiin reiät. Osta uudet, söpömmät kengät Vintedistä.

- 2.3. Macron ilmoitti, että Ranska avaa ydinasepelotettaan
- 2.3. Iran ilmoitti sulkevensa Hormuzinsalmen vastauksena Yhdysvaltain iskuihin
- 5.3. Nepalissa korruptionvastaista kampanjaa käynyt 35-vuotias räppäri ja Kathmandun entinen por-
mestari Balendra Shah äänestettiin pääministeriksi
- 12.3. Puolustusministeri Häkkinen ilmoitti, että Suomi sallii jatkossa ydinaseiden tuonnin Suomeen
tietyissä tapauksissa. Myöhemmin oppositio kritisoi asian salakähmäistä valmistelua ja presi-
denti puuttui keskusteluun
- 13.3. Banksyn henkilöllisyys paljastettiin
- 13.3. P-klubin ekskursio Helsinkiin
- 19.3. Suomi oli yhdeksättä kertaa maailman onnellisin maa
- 24.3. Australia ja EU saivat kahdeksan vuoden neuvottelujen jälkeen neuvoteltua kauppasopimuksen,
joka poistaa lähes kaikki tuontitullit Australian kriittisiltä mineraaleilta EU:hun ja EU:n tavara-
vienniltä Australiaan
- 24.3. Tanskan parlamenttivaaleissa Grönlanti-julkisuudesta hyötynyt Mette Fredriksenin Sosiaalide-
mokraatit säilytti suurimman puolueen paikan, mutta kärsi historiallisen suuren vaalitappion
- 26.3. Korkein oikeus tuomitsi Päivi Räsäsen kiihottamisesta kansanryhmää vastaan vuonna 2004 jul-
kaistusta pamfletista
- 29.3. Kansalaisaloite kolmannen juridisen sukupuolen tunnustamisesta eteni eduskuntaan
- 29.3. Kaakkois-Suomeen putosi kaksi droonia, joista ainakin toinen oli ukrainalainen
- 1.4. Suomen ylikulutuspäivä
- 5.4. Brent-öljyn hinta nousi 111 dollariin barrelilta, mikä oli korkein hinta sitten kesän 2022
- 7.4. Trump uhkasi Trump Socialissa, että “kokonainen sivilisaatio kuolee tänä iltana”, jos Iran ei avaa
Hormuzinsalmea Trumpin asettamaan aikarajaan mennessä
- 8.4. Yhdysvallat ja Iran sopivat kahden viikon tulitauosta, jonka aikana Hormuzinsalmi avattaisiin
ja rauhasta neuvoteltaisiin. Kumpikaan tavoite ei edennyt pitkälle, mutta tulitauko on jokseenkin
pitänyt
- 11.4. Artemis II -lento laskeutui onnistuneesti Maahan vietyään ihmisen noin 407 000 kilometrin
päähen Kuun ympäri, mikä on kauemmas kuin koskaan ennen. Astronautit ottivat matkalta hie-
noja kuvia
- 12.4. Péter Magyarin Tisza voitti 16 vuotta hallinneen Viktor Orbánin Fideszin Unkarin parlament-
tivaaleissa ja sai superenemmistön parlamenttiin
- 14.4. Walpon ekskursio Yle Uutisiin

Uutiset

1.3. - 15.4.2026

Lähteet: FIS, Nordnet, Yle

Viktor Orbánista voisi sanoa, että hän jos joku on setämies ja ihan sanan negatiivisessa merkityksessä. Ja sunnuntaina 12.4. hänen kuudentoista vuoden valtakautensa päättyi Unkarissa, kun hänen Fidesz-puolueensa hävisi vaalit suorastaan murskaluvuin. Péter Magyarin johtama oppositiopuolue Tisza sai parlamenttiin yli kahden kolmasosan enemmistön, mikä mahdollistaisi perustuslain muutokset. Tisza on myös luvannut kitkeä maassa rehottavaa korruptiota ja korjailla oikeusvaltiolta, jossa riittää tekemistä Orbánin ehdittyä rapauttaa sitä vuosien ajan.

Valtio-opin lehtori Heino Nyysönen kutsuu tapahtunutta ”nuorten ja nöyryytettyjen vallankumoukseksi” ja muistuttaa, että Unkarissa on paljon ”setämies” Orbániin kyllästyneitä ihmisiä, jotka ovat pitkään joutuneet häpeämään maataan ulkomailla. Vaalitulokset olivat hänen mukaansa hyvin poikkeukselliset ja yllättävät niin politiikan toimijoille kuin tutkijoillekin. Poikkeuksellista oli erityisesti äänestysprosentti: se oli 77,8 prosenttia, jopa korkeampi kuin omilla eduskuntavaa-

leissamme täällä Suomessa. Myös vaalien saama mediahuomio on täysin ennenkuulumatonta: Nyysösen mukaan tällaisella innolla ei Unkaria seurattu edes 90-luvulla, kun kommunistinen järjestelmä kaatui Itä-Euroopassa.

Moni yllättyi siitä, kuinka nopeasti Orbán myönsi tappionsa ja onnitteli oppositiojohtaja Magyaría. Olihan esitetty epäilyjä, että hän saattaisi hengenheimolaisensa Trumpin tapaan yrittää häviönkin jälkeen vielä takertua valtaan. Näin ei kuitenkaan tapahtunut. Nyysösen mukaan syynä oli luultavasti se, että tulos oli loppujen lopuksi niin selkeä, ettei ollut muita vaihtoehtoja, vaikka Trumpin kanssa on mitä luultavimmin puhuttu eri skenaarioista. Toisin kuin aikaisemmin, myöskään melakoita ei tällä kertaa syntynyt.

Ensimmäis-

”Setämies hävisi vaalit”

Teksti:
Emilia Alho

tä vuotta P-klubissa opiskeleva unkarilaistaustainen Kornél Salamon iloitsee vaalituloksesta ja kutsuu Fideszin häviötä suorastaan ”uskomattomaksi” ja ”historialliseksi tapahtumaksi”. Hänen mukaansa korkea äänestysprosentti kuvastaa osaltaan sitä, että Unkarin kansa todella tahtoi muutosta. Hän kertoo puhuneensa aiheesta myös perheensä kanssa, jotka olivat ennen vaaleja jossain määrin skeptisiä, sillä aiemmissa vaaleissa Fidesz ei ole puheista huolimatta kaatunut. Tällä kertaa kävi kuitenkin toisin.

Vaaliyön tunnelmaa Salamon kuvaillee todella hienoksi, ”aivan kuin olisi voitettu futiksen MM-kultaa.” Viimeisen kuudentoista vuoden epävarmuus ja apatia on purkautunut, erityisesti vanhempia ihmisiä usein liberaalimpien nuorten keskuudessa. Ihmiset olivat kerääntyneet tanssimaan yhdessä kaduille, avanneet

samppanjapulloja ja osa oli jopa kiivennyt liikkuvien bussien päälle. Hänen mukaansa Fidesz oli kampanjoinut pelolla, kun taas Tisza toivolla: toivolla siitä, että suunta kääntyy paremmaksi. Ihmiset ovat olleet turhautuneita esimerkiksi terveydenhuoltoon ja koulutukseen, mutta kaikkein tärkein teema vaaleissa oli yleinen suunnanmuutos.

Salamon muistuttaa, että Fideszillä on vankka ote instituutioista pitkän valtakauden jälkeen, mutta toisaalta Tiszalla on hyvin laajalta yleisöltä saatu mandaatti: esimerkiksi Tiszan kampanjan aikaan poliisin ja armeijan tilasta on tullut julkisuuteen tietoa, kuten heikot palkat ja huonokuntoiset varusteet, mikä on aiheuttanut tyytymättömyyttä. Hän sanoo olevansa kaikkesta huolimatta hiukan skeptinen Unkarin tulevaisuuden suhteen. Monilla uusista poliitikoista ei ole minkäänlaista poliittista taustaa, vaan he ovat esimerkiksi taitelijoita ja aktivisteja.

Tulevaisuus näyttää, kuinka Unkarin lopulta käy, mutta nyt sukulaiskansalla on ainakin toivoa paremmasta.

Suurensuuri P-klubikysely

Teksti ja koonti:
Liia Matikainen

Toimituskunnassa syntyneen idean seurauksena suunnittelimme ja toteutimme jäsenistölle kyselyn, jossa selvitettiin vastauksia erinäisiin äärimmäisen tärkeisiin kysymyksiin. Kysely oli menestys. Vastauksia kertyi tarkalleen 59 kappaletta, minkä pitäisi riittää jo tilastollisten päätelmien tekemiseen, mikäli nyt data-analyysistä on jotain jäänyt muistiin. Ja kuten luvattu, nyt on aika esitellä tulokset.

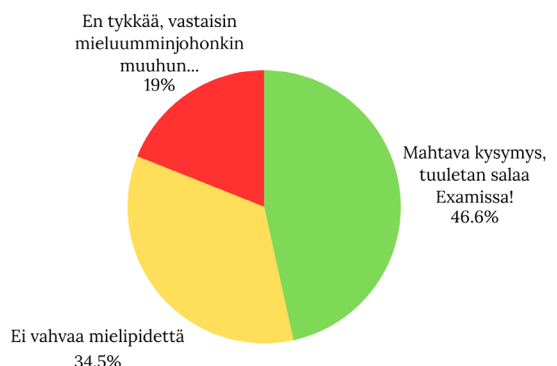
Kysymys 1: Mitä kuuluu?

Kysymys 2: Mitä mieltä olet tenttikysymyksestä “mitä opit?”

Eihän kyseessä ole kirjatentti eikä mikään, ellei ainakin yksi kysymyksistä ole vanha kunnon “mitä opit?”. Aiheesta väitellään jäsenistön keskuudessa tasaisin väliajoin. Tulos on kuitenkin selkeä, kriitikoiden äännekkäistä vastalauseista huolimatta 46,6% vastaajista kertoo tuulettavansa Examissa tämän ikivihreän kohdatessaan.

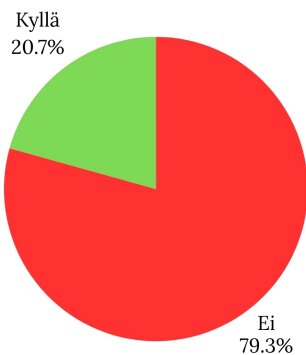
Mitä mieltä olet tenttikysymyksestä “mitä opit?”

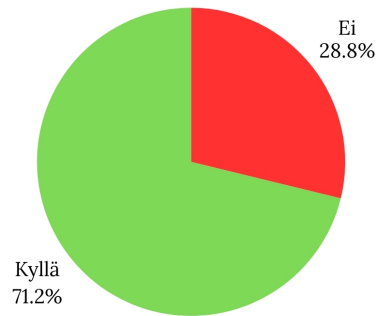
Kysymys 3: Koetko, että sinulla on vahvoja poliittisia mielipiteitä?

Epäilemättä moni meistä on päätenyt P-klubiin ja politiikan opintojen pariin jonkinlaisen maa-ilmanparantamisen halun ajamana. Mutta tarvitseeko politiikan opiskelija välttämättä vahvoja poliittisia mielipiteitä? Ei tarvitse, ilmankin pärjää. 28,8% vastaajista kertoo, ettei heillä ole vahvoja poliittisia mielipiteitä.

Koetko kuuluvasi poliittisilta mielipiteiltäsi vähemmistöön P-klubissa?

Koetko, että sinulla on vahvoja poliittisia mielipiteitä?

Kysymys 4: Koetko kuuluvasi poliittisilta mielipiteiltäsi vähemmistöön P-klubissa?

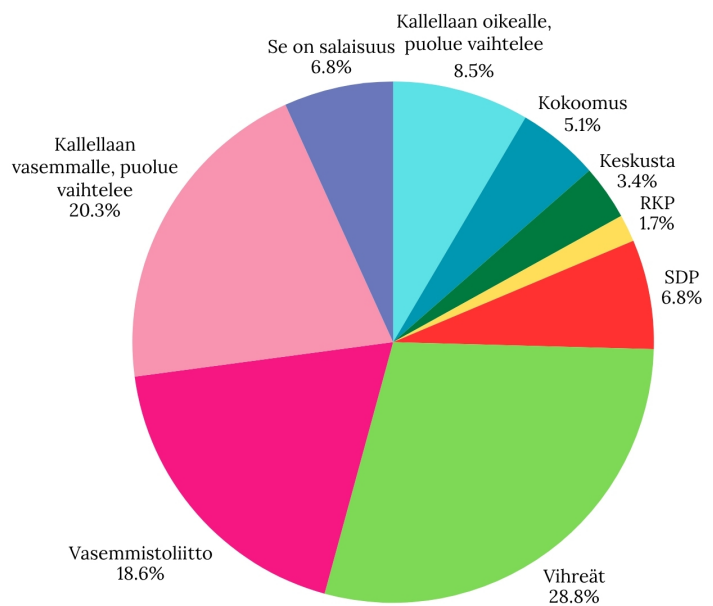
Mikäli optimistisesti uskomme, että kysely on tavoittanut edustavan otoksen jäsenistöstämme, voidaan todeta ainakin se, että ihmiset tunnistavat tilanteensa taidokkaasti. 79,3 prosenttia tunnistaa kuuluvansa niin sanottuun mainstreamiin, kun taas loput 20,7 prosenttia ovat sijoittaneet itsensä vähemmistöön.

Kysymys 5: Puoluegallup. Minkä puolueen arvomaailman koet olevan lähimpänä omaasi?

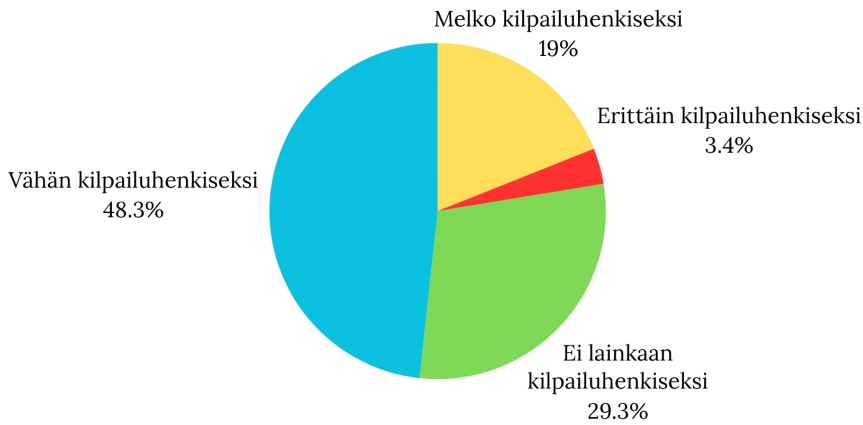
Kysymyksiä laatiessamme päätelimme, että kaikkiin kysymyksiin vastaamisen on oltava vapaaehtoista, sillä puoluekannan kertominen todennäköisesti karkottaisi osan vastaajista pois. Jäsenistö on kuitenkin osoittanut yksimielisen selkeästi sen, että politiikasta saa ja halutaan puhua. Vain muutama kysymys koko kyselyssä saavutti täydet 59 vastausta ja yksi niistä oli puoluegallup.

Kuten jo pääkirjoituksessa analysoimme, vasemman laidan dominoivat prosentit eivät ole yllättäviä, kun otetaan huomioon se, että jäsenistöstä suurin osa kuuluu osaan tai kaikkiin seuraavista ryhmistä: nuoret, korkeasti koulutetut ja kaupunkilaiset. Toisaalta on selvää, että myös muille mielipiteille on tilaa, ja niitä myös uskalletaan kertoa. Vain 6,8 % halusi pitää puoluekantansa kokonaan salaisuutena.

Minkä puolueen arvomaailman koet olevan lähimpänä omaasi?

Kuinka kilpailuhenkiseksi koet opiskelun Turun poliittisessa historiassa/valtio-opissa?

Kysymys 6: Kuinka kilpailuhenkiseksi koet opiskelun Turun poliittisessa historiassa/valtio-opissa?

Vaikka sisäänpääsyyn vaaditaan vuodesta toiseen taivasta hipovia pisteitä, on sisäänpäässeillä asiat hyvin. Kilpailun ei nimitäin koeta jatkuvan enää rajan tällä puolen. Yli 75% vastaajista on sitä mieltä, että opiskelu on vain vähän kilpailuhenkistä tai ei lainkaan kilpailuhenkistä.

Kysymys 7: Levitetään hieman positiivisuutta: mikä on paras oman alan kurssi, jonka olet käynyt?

Sydäntälämmittävä lista kaikista kehuista on toimitettu henkilökunnan tietoon. Tähän ei kuitenkaan mahdu aivan kaikkea, joten tehkäämme poimintoja. Ylitse muiden nousi kaksi nimeä. Eniten mainintoja (7) keräsi Vesa Vares, jolle maininnat tulivat sekaisin lukuisista eri kursseista. Kuten joku vastaajista osuvasti totesi: "Vesa Vares on erityisen meritoitunut hyvien erikoiskurssien pitämisessä."

Lähes yhtä loistavalla tuloksella toiselle sijalle ylsi Juha Ylisalo, joka sai kaikki 6 mainintaansa valtio-opin kurssista P4. Kurssi keräsi erityisen paljon kehuja selkeästä ja opiskelijaystävällisestä toteutuksesta. Jäsenistön suosiossa olivat myös Markku Jokisipilän ja Heino Nyssösen erikoiskurssit sekä Sami Torssosen Pääoma-lukupiiri. Yhden tai kaksi mainintaa saaneita kursseja löytyi lukuisia ja vastasi joku jopa "P1 lol".

"P1 lol"

"Vesa Vares on erityisen meritoitunut hyvien erikoiskurssien pitämisessä."

"Kaikki, jotka voi käydä vaan tenttimässä ilman kirjoitustöitä!"

Kysymys 8: Mitä keksejä pitäisi ostaa päivystykseen?

Osalla budjetti oli enemmän mielessä:

“Ostakaa vaan halpoja :) talous on tärkeä ja pienetkin teot vaikuttaa terv. ex hallituslainen”

Toisilla taas vähemmän:

“Subin tuplasuklaakeksejä<33”

“Than sama kunhan ei Marie (sori Luukas)”

“Hallituksen keksipoliittinen linjapaperi on erityisen kannatettava.”

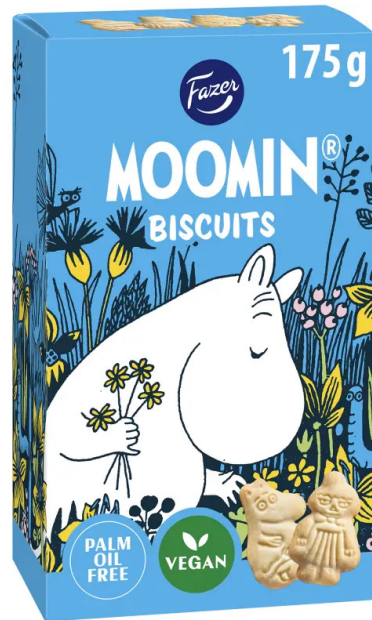
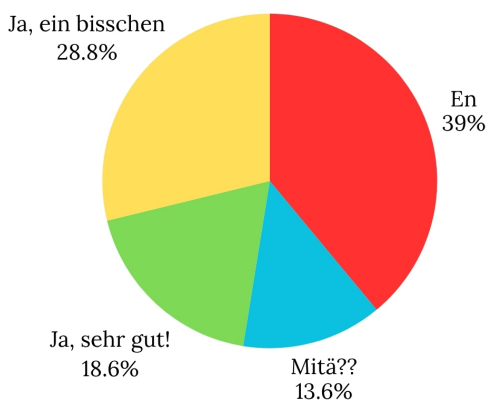
“Joka kerta yllätyskeksit sille et vaihtelee aina ja ikinä ei tiää mitä odottaa”

“En syö keksejä päivystyksessä”

“hyviä”

“Vihreitä kuulia”

Sprechen Sie Deutsch?

“Muumikeksit”

“Muumi keksit!”

“Fantasioin muumikekseistä”

“Muumikeksejä!!”

Kysymys 9: Sprechen Sie Deutsch?

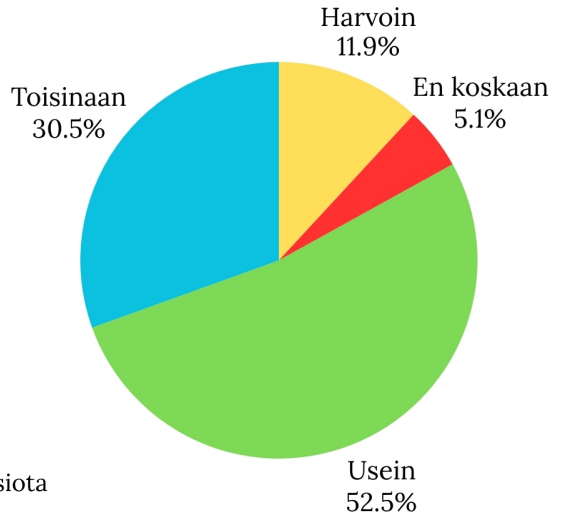
Nyt se on selvää! Kaikki peruskursseilla turhautuneet menettivät juuri kaikki vastalauseensa. Saksankieliset termit sekä lainaukset Weberiltä ovat pedagogisesti perusteltuja, sillä lähes puolet vastaajista puhuu saksaa joko “ein bisschen” (hieman) tai “sehr gut” (oikein hyvin).

Toki tilastojen tulokinnan näkökulmasta olemme klasisisen muna vai kana -ongelman äärellä. Emme voi sanoa varmaksi, onko kyvyttömyys ymmärtää Weberiä itse asiassa ajanut puolet opiskelijoista hakeutumaan saksan kursseille. Tilastot kun eivät kerro, ovatko tiettyssä vaiheessa opintojaan olevat ylliedustettuina tiettyissä vastauskategorioissa.

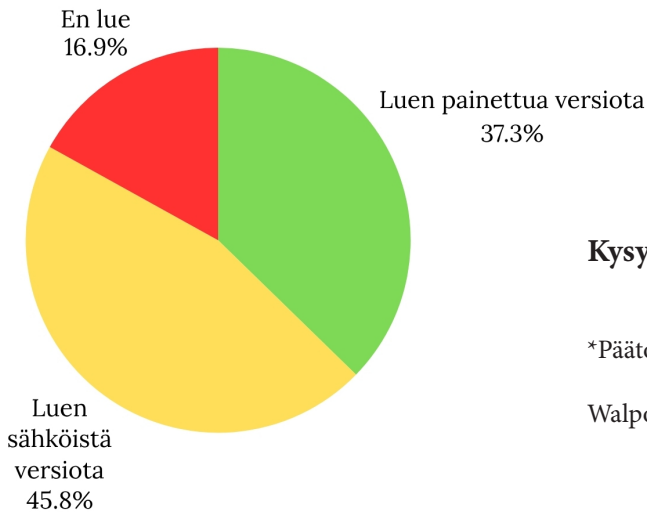
Kysymys 10: Osallistutko P-klubin tapahtumiin ja toimintaan?

Kyselyn edustavuudesta voimme todeta sen verran, että iloksemme olemme onnistuneet tavoittamaan muitakin kuin pelkkiä ainejärjestö-aktiiveja.

Osallistutko P-klubin toimintaan ja tapahtumiin?

Luetko Walpoa?

Kysymys 11: Luetko Walpoa?

Päätoimittajat huokaisivat helpotuksesta

Walpo elää ja voi hyvin!

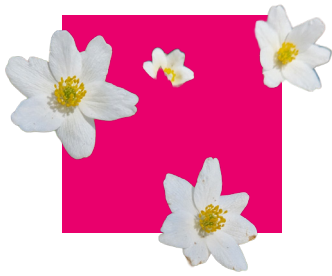
Kysymys 12: Vapaa sana!

Kekseliäät kysymysehdotukset on otettu talteen tulevaisuutta varten. Kiitos kaikille vastanneille ajasta ja viihdyttävistä vastauksistanne :)

“Multa ei ole koskaan kysytty tentissä mitä opit.”

“Vastaus kysymykseen jota ei kysytty mutta pitäisi kysyä: aamulähtö”

“Se oli tonnin seteli”

Ekskublogi

TENun ekskursio Helsinkiin 12.3.2026 ja
P-klubin ekskursio Helsinkiin 13.-14.3.2026

Teksti ja kuvat: Jesse Metsälä

Kun minulle tarjoutui mahdollisuus matkustaa Helsinkiin reiluksi kahdeksi päiväksi, en voinut olla hyödyntämättä sitä. Kaksi minulle rakasta järjestöä, Turun Eurooppanuoret ja P-klubi, järjestivät kumpikin lyhyen ekskursion maamme pääkaupunkiin. Reissut sattuvat asettumaan peräkkäisille päiville siten, että olisi täytynyt olla tyhmä ollakseen yhdistämättä matkoja. Valitettavasti kaikki muut kumppaankin ekskursioon osallistuneista olivat, joten saatte, rakkaat lukijat, seurata yksittäisen kertomuksen tapahtuneesta.

Helsinki tarjoaa niin paljon muita kaupunkeja enemmän ja laadukkaampia politiikan opiskelijoille hyödyllisiä työelämäkohteita, että kahden eri tahon on mielekästä suunnata sinne täysin samaan aikaan ja valita monipuolisesti loistavia vierailukohteita ilman pelkoa päällekkäisyyksistä. Niin myös ensin TENun ja sitten klubin kohteiksi oli valikoitunut mitä kiinnostavimpia paikkoja. Näin muun muassa Tanskan suurlähetystön harkkarien ennusteen viikko sen jälkeen pidetyistä vaaleista, vastaanotin Helsingin kaupungin propagandistisen lahjakassin täynnä mitä merkityksettömintä krääsää ja seurasin Whiplashin Fletcherin pitämää filosofista stand up -esitystä Suomen rahapolitiikasta. Kaikesta muusta minulla lieneekin hieman enemmän sanottavaa.

Ensimmäisen päivän Eurooppa-teema näkyi vierailussa Euroopan parlamentin Suomen-toimistolle, jossa toimiston tiedottaja haastoi meidät visailemaan EU-nippelitiedosta, joka kuulemma olisi yllättävän hyödyllistä EU-virkojen työhaastatteluissa. Mokokomia eurooppanuoria kun olimme, olimme hämmästyneitä, kun tulos jättikin roppakaupalla parantamisen varaa. Jätettäkään jälkipolville opiksi, että kannattaa opetella Unkarin valuetta (mikäli haluaa Brysseliin harkkaan).

Pitkän porrastreenin jälkeen nuoret federalistit löysivät itsensä Eduskuntatalon lehtereiltä seuraamasta Eduskunnan kyselytuntia. Klubihenki oli vahvasti mukana istuntosalissa, koska valtaosan tunnista näyttämöä hallitsi P-klubin kasvatti, työministeri **Matias Marttinen**, jota oppositio grillasi hallituksen esityksestä määräaikaisten työsuhteiden ketjuttamisen helpottamiseksi. Ministeriä nostatettiin penkistä peräti 17 kertaa. Jokaisella kerralla Marttinen nousi ryhdikkäästi ylös, sulki takkinsa napin, osasi antaa retorisen taidonnäytteen pelkkää sontaa sisältävän lakipaketin puolustamiseksi ja vielä puheenvuoronsa päätteeksi kertaakaan unohtamatta avasi takin napin istuutuessaan, kuten jokainen itseään kunnioittava ja särmä kokoomusministeri varmasti taitaa. Myös tynkäminuutit käytettiin oleelliseen, kun

kepu kyseli **Essayahilta** maataloustukiaisten perään, **Hjallis** kysyi jotain, jonka näki feedissään hetkeä aikaisemmin ja **Aki “lupiini” Koponen** keksi todeta, viitaten vasta leimahtaneeseen niin sanottuun TPS:n pride-kohuun, että hänen mielestään on hienoa ja jaloa antaa lätkäpelaajien sanoa ääneen mitä tahansa (Turku mainittu).

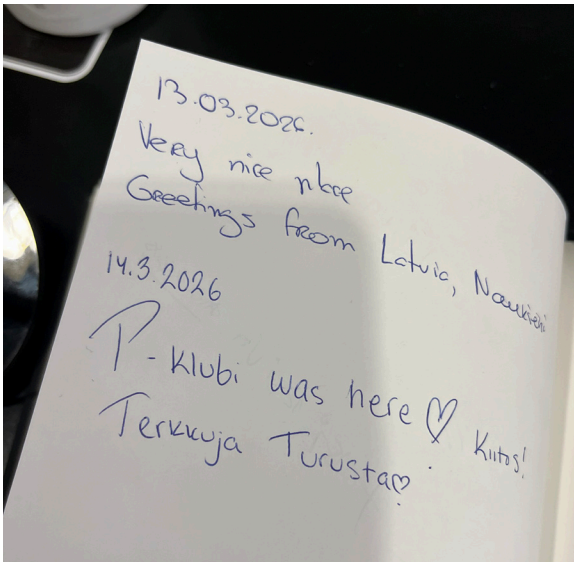
Nimellisesti seurue oli paikan päällä **Ville Valkosen** (kok) kutsumana. Ville oli suustaan kyvykäs ja nähtävän kiireinen, kuinkas poliitikot muuten, ja se näkyi tapaamisessamme. Edustaja piti lyhyen 20 minuutin puheenvuoron ja antoi sitten pari ilmeisesti Marttiselta opittua poliittikkovastausta muun muassa minun ja päätoimittajien esittämiin kiperiin kansainvälisiin suhteita koskeviin kysymyksiin. Tämän jälkeen Valkonen, särmä ja aikaansa kunnioittava kokoomusedustaja kun oli, joutuikin jo lähtemään, jolloin seurue jäi avustajan armoille kiertelemään taloa ympäri. Kierroksella kuulumme mm. kaksikamarisen parlamentin ylähuonetta imitoivasta salista, jossa nyt kokousta valtionvarainvaliokunta, istuntosalin ympäri kiertävästä edustajien salakäytävästä sekä paternosterhissin korien kierrosta kerrosten ylä- ja alapuolella. Viimeksi mainitussa minua nälvä se, ettei hissien käyttö ollut vieraille sallittua. Jos olisi, ne, jotka minut tuntevat hyvin, tietävät, että olisin varmasti hypännyt oitis kyytiin tarkoituksenani ikuistaa itseni P-klubin haalarimerkin tunnetuksi tekemän Väyrös-otoksen tavoin.

Siinä lieneekin kaikki oleellinen Arkadianmäen kierroksesta. Avarsiko se näkemystäni politiikan teon tosielämästä, tarjosiko se hyödyllistä tietoa nuoren opiskelijan uravalintoja varten tai saiko se minut näkemään poliitikot entistä inhimillisempinä? En osaa kuollaksenikaan sanoa.

P-klubin osuus reissustani, eli se, miksi tämä kirjoitus on ylipäättään tilattu, alkoi seuraavana päivänä Ulkoministeriön tiloista Katajanokalta, jossa seurueemme ensi tökkemme suuntasi intuitiolla kohti etuovia vain kuullaksemme ekskuvastaava **Elmolta**, että vieraiden sisäänkäynti sijaitsi täysin eri siivessä etäällä kaikelta järkevältä liikenteeltä. Tämä ei olisi viimeinen kerta, kun etsimme rakennuksen useasta sisäänkäynnistä sitä oikeaa. Heti ovista sisään päästyään ryhmää tultiin vieraanvaraisesti neuvomaan, mistä voi noutaa kahvia, mikä kuulosti lupaavalta, kunnes virkailija huomautti ohimennen: omakustanteisesti. Klubilaiset jättivät automaatin omaan arvoonsa.

Kahvittomat vieraat ohjattiin mukavaan kokoushuoneeseen, jonne saapui kolme puhujaa peräjälkeen. Turvallisuuspolitiikan ja kriisinhallinnan yksikön virkamies, joka pysyköön anonyyminä, niin vahvasti hän tuntui puhuvan jonkun muun suulla kuin itsensä, avasi aamun toteamalla, että tuli paikalle flunssaisena, sillä ei ehtinyt värvätä ketään muuta puhumaan puolestaan.

Lisäksi hän esiintyi edukseen lähinnä erään klubilaisen esitettyä kysymyksen Suomen eriävistä reaktioista Yhdysvaltain ja Iranin viimeaikaisiin iskuihin lähi-idässä. Tämän ristiriidan, jonka idealistisesti voitaneen nähdä törkeänä kaksinaamaisuutena, virkamies sivuutti käyttämällä ilmeisesti ministeri Marttiselta opittua termiä “ulko- ja turvallisuuspoliittinen harkinta”.

Vaikka muiden puhujien esitykset sekä Ulkoministeriössä (YK- ja yleisten globaaliasioiden yksikkö sekä henkilöstöyksikkö) että Helsingin kaupungilta (viestintäosaston osallisuusyksikkö) olivatkin ensimmäistä aurinkoisempia, mihin varmasti auttoi myös aurinkoiseksi valjennut päivä ulkona, olivat kaikki esittelijät virkamiehiä, niin kiinnostavia kuin aiheet olivatkin (ja niin paljon kuin Helsinki yrittikin meitä lahjoa tuotepakkauksilla). Eksulaisten keskuudessa pohdittiin, missä olivat kaikki klubin omat alumnit, joiden tiedettiin tulevan niin mielellään esittelemään työpaikkojaan vanhan ainejärjestönsä delegaatiolle. Suuri osa ekskursioiden riemustahan on juuri se matalan kynnyksen seurustelu, jota ei jokaisen viraston työntekijän kanssa voi harjoittaa. Tähän tarpeeseen saatiin onneksi vastaus vielä viimeisen työelämäkohteen aikana. Keskellä Erottajan hälinää sijaitsee vaatimattoman oloinen vaikuttamistoimisto nimeltä Blic Public Affairs. Se ei itsensä mukaan ole aivan lobbaus- eikä viestintäyritys, mutta hyvää siinä on se, että se suorastaan vilisee p-klubilaisia. Edes laflan toimari (“managing partner”), joka

ei siis itse ole klubilainen, ei meinannut pysyä housuisaan selittäessään meille P-klubin mainetta työpaikallaan: Mistään muusta järjestöstä ei ikinä kuule mitään, mutta P-klubista puhuvat kaikki!

Ylistyspuhetta vain jatkui ja jatkui, kunnes pomo ohjasi meidät herkkuja notkuvaan pöytään ja antoi alustensa aloittaa varsinaisen tilaisuuden. Alaiset paljastuivat **Salli Heiskaseksi** ja **Johanna Mäeksi**, viime vuosikymmenen klubiaktiiveja kumpikin! Kuinka tervetullut olo tulikaan, kun työpaikkaesittely alkoi harmaiden luentodiodien sijasta rastikierrosten voitoilla rehvastelemisella ja päättyi klubin sähköpostilistan mekanismin selittämiseen. Elmo oli vetänyt Blic-ässän hihastaan jopa hieman yllättäen loppumetreillä, mutta se tuntui varsin mukavalta päätökseltä muutenkin antoisaan kaupunkikierrokseen. Sitä paitsi matkailijat olivat saaneet nyt hyvän perehdytyksen sekä valtion, kunnan että yksityisen sektorin työllistymismahdollisuuksiin.

”Paras asia pj-kauden loppumisessa oli se, ettei tarvinnut enää kirjoittaa Walpoon niitä päiväkäskeyä.”

Kuppala on valtsikan opiskelijoiden käyttämä, mutta itse asiassa laitoksen omistama biletila Kaisaniemenpuiston kupeessa. Sinne suunnistaminen ensi kertaa vaatinee monelta muutaman harha-askeleen, sillä vanhan sairaalan sisäpihalle päästäkseen täytyy löytää yksittäinen avonainen portti hiljaiselta sivukujalta, mutta itse osasin perille jopa yllättäen lainkaan karttaan katsomatta. Toisaalta ulkopaikkakuntalaisesta ryyppäämään kulkeminen Stockan, Senaatintorin ja Tuomio-kirkon kautta tuntui lähinnä eksootiselta. Jo alkuvaiheessa stadilaiset pistivät bileet poikki mainostaakseen painoksen julkistusta. Kirjeenvaihtajananne muistin maininta samaan syysyn juuri samana päivänä sähköisesti ilmestyneestä Walpon numerosta.

Toinen asia, jonka kertomisesta en pidättäytynyt osittain silloiselle joukkueelle tuntemastani velvollisuudesta ja osittain silkasta kerskailemisen ilosta oli viimekertaisen Pyhän kolminaisuuden kossuviestin kivenkova kuudentoista (16) sekunnin merkkipaalu. Tänä vuonna minulle paljastumatto-

mista syistä joukkueista muodostettiin kymmenhenkiset, eikä aika siksi ollut vertailukelpoinen muina ajankohtina käytyjen viestikilpailuiden kanssa. Mikä sitten oli tämänkertaisen suorituksen aika? Tai pikemminkin: onko sillä edes väliä? Lopputulos kuitenkin oli, että P-klubin joukkue hakkasi omassa lajissaan menen tullen ne järjestöt, joita kutsumme ystäviksemme, ehkä vain nopean Sinisillä lehvillä on valta Suomessa -huudon tähden. Klubilaisten yhteishengelle joukkueurheilu tekee varmasti hyvää, mutta kuulen mielelläni muiden järjestöjen kommentteja pelistä, jonka turkulaiset tuovat muualle koko bileiden kulun pysäyttäen, mahdollisesti jokusen säännön kertoen ja etukäteen aavistetun voiton jälkeisiä meluisia kunnia-kiirroksia tuuletellen.

Bileiden, kuten koko klubin ekskursion erikoisuus oli omalla kohdallani se, että muita vuosikurssini edustajia tai vanhempia ei juuri näkynyt. Eipä helsinkiläisetkään, joille juttelin, muistaneet edellisiä Pyhän kolminaisuuden bileitä. Kuten meillä, on Polhossa ja VOossakin tapana lähteä hallitukseen ja käydä innokkaimmin tapahtumissa fuksina, jonka jälkeen osallistuminen pikkuhiljaa harvenee. Samaa eksistentiaalista herätystä lienee potentiaalia usea sukupolvi, mutta nyt on minun vuoroni muuttua vanhaksi: muistaa vanha puheenjohtaja, tietää reitti bileisiin ja leveillä menneillä saavutuksilla. Vanhuus iskee jokaiselle. Lisäksi opintopolku on lyhentymässä entisestään, kiitos Suomen eräiden viimeaikaisten hallitusten politiikan. En kirjoita tätä omaksi jäähyväispuheekseni, vaan lähinnä muistutukseksi siitä, että opiskelijan aika on suhteellista. Joten mitä opiskelun ohessa tapahtuviin aktiviteetteihin kuten ekskursioihin tulee, suosittelen osallistumaan niihin aktiivisesti, jotta hupenevasta ajasta jää jotain käteen.

MASARYKOVA UNIVERZITA

Fakulta sociálních studií

Vaihtopenkki

Brno, Tšekki

Dobrý den, ahoj, terveisiä täältä Tšekistä! Tiesin jo luokiosta asti haluavani joskus vaihtoon, mutta sen kummempia suunnitelmia minulla ei ollut ennen kevään 2025 vaihtohakuaikaa. Kerronpa teille seuraavaksi siis, miten päädyin neljännen vuoden keväänä vaihtoon Tšekin toiseksi suurimpaan kaupunkiin Brnoon ja mullaista vaihtoarki täällä Keski-Euroopassa on.

Neljäns vuosi taitaa olla aika suosittua vaihtoaikaa, mihin varmasti vaikuttaa strateginen sijainti kandin ja gradun välissä. Voin nyt todistaa sen kaikille teille vaihtoa suunnitteleville oikein hyväksi ja toimivaksi, vaikka lopulta kävikin niin, että näpyttelin valmistumisanomukseni täältä vaihtotasuntolastani käsin – mutta ei siitä sen enempää.

Vaihtokohdetta valikoidessani minulla ei ollut mitään erityistä maata tai kaupunkia mielessä. Leikittelin ajatuksella jonnekin kaukomaille lähdestä tai takaraivossa kummittelevan ranskan kielen taitoni elvyttämisestä. En oikeastaan muista enää missä vaiheessa nuo suunnitelmat kariutuivat, mutta kummankaanlaisia kohteita ei lopulta päätynyt hakemukseeni vaan kävikin niin, että Erasmus-ohjelman helppous ja hyvä rahoitus sekä mahdollisuus Euroopassa matkailuun voittivat taistelun sydämestäni.

Vaihtohakemusta tehdessä täytyy tehdä alustava kurssisuunnitelma jokaiseen kohteeseen. Voin kertoa, ettei minulla ollut niitä tehdessäni minkäänlaista kärsivällisyyttä huonoihin ja vaikeasti navigoitaviin nettisivuihin saatikka yliopistojen kanslioihin soitte luun. Sumplin, että hyvät nettisivut ennakoivat sujuvampaa kokemusta myös kohdemaassa, ja Masarykin yliopiston kohdalla se piti paikkaansa.

Ehkä tärkein kriteerini kohteelle oli kuitenkin kurssien mielenkiintoisuus, ja siinäkin Masaryk oli kärkikastia. Brnosta onkin kirjoitettu aiemmin Walpoon ainakin

kaksi vaihtopenkkiä (3/21 ja 3/22), joissa molemmissa mainitaan kurssitarjonnan erinomaisuus. Voisi kai sanoa, että Tšekki muutenkin veti minua jotenkin mystisesti puoleensa. Ehkä siksi, että kuvittelin Tšekin romanttisten goottilaisten ja toisaalta vähän synkeiden vibojen maana (enkä oikeastaan ollut kovin väärässäkään). Sitä paitsi olihan minulla maahan syvä side lapsuuden lempiohjelmani, tšekkiläisen ikonin Myyrän kautta.

Alun tavallisesta vaihtosäädöstä (mm. psykologian opiaineeseen nominoiduksi tulemisesta ja kurssivastavien hämmentävästä kommunikoinnista) huolimatta kaikki on toiminut täällä erinomaisesti ja kaupunkiin asettuminen on ollut tosi helppoa. Jo ennen vaihtoa sain hoidettua netissä esimerkiksi joukkoliikennekortin (n. 27€ / 3 kk) ja sänkypaikan varaamisen kolmen hengen asuntolahuoneesta (n. 200€ / 1 kk).

Hintatasossa ei siis täällä ole valittamista, ei myöskään ruokakaupassa tai panimotuotteiden osalta. Yli kolme euroa maksava tuoppi olutta alkaa olla paikallisten mielestä jo ryöstö! Moni ei-eurooppalainen on valitellut elämisen kalleutta, mutta minä voin aina hymyssä (?) suin kertoa, että Suomessapa on kaikki kalliimpaa.

Asuntolaelämä on ehdottomasti isoimpia osia vaihtokokemustani. Riippuu varmaan aika paljon omasta luonteesta ja totumuksista sekä tietysti kämppiksistä, miten asuntolaelämään sopeutuu, mutta minulla ei ainakaan ollut mitään vaikeuksia. Tulen kämppisteni kanssa hyvin toimeen – irlantilaisella tutkinto-opiskelijäkämppiksellä on selvästi muutakin elämää, mutta bulgarialaisen Erasmus-kämppiksen kanssa olen viettänyt paljon aikaa.

Klácelova-asuntolani sijaitsee rauhallisella ja kauniilla Stránicen alueella. Asuntolan vieressä on lähikauppa ja puisto sekä ratikkapysäkki, josta pääsee kymppi-

Home sweet home <3 (Asuntola-huone 022)

he osaavat kirjoittaa, kun eivät tunnu osaavan lukea?).

Virallisen ohjelman ohella paikallinen ESN-järjestö järkkäsi myös kivoja tapahtumia kuten kaupunkikieroksen, pub crawlin, tavarakirppiksen ja muutamat bileet. Kivoin tapahtuma oli mielestäni international dinner, jossa pidin Suomen lippua korkealla paljon kehuja saaneella mustikkapiirakallani. Suomella oli tarjota lisäksi toisen opiskelijan tekemää kirkkaanvihreää lientä, jota en tunnistanut hernekeitoksi ennen kuin se minulle kerrottiin... Palkintopallilla olivat Taiwan, Kreikka ja Etelä-Korea.

Orientaatioviikon bileet jäivät toistaiseksi viimeisiksi bileikseni täällä. Koen itseni vähän tylsäksi maisteris-tädiksi näitten menojalca-kandi-kavereitteni keskellä, mutta oikeastaan tulinkin hakemaan vaihdosta mahdollisuutta keskittyä rauhassa opintoihin, tutustua Brnoon, matkailla naapurimaissa ja ottaa vähän lepiä.

Opiskelu täällä on ollut suoraan sanottuna niin ihanaa, että rakkaus tieteeseen ja politiikkaan on kukoistanut ihan uudella tavalla. Masarykissa on vahva kv-politiikkapainotus ja useita englanninkielisiä politiikan tutkinto-ohjelmia, joten englanninkielisten kurssien laatu ja monipuolisuus on erinomaista. Täällä painotetaan vahvasti osallistumista ja keskustelemaa ilmapiiriä sekä jatkuvaa arviointia erilaisten kurssitöiden muodossa.

Söpö yksityiskohta on, että täällä myös kutsutaan kaikkia kollegoiksi, mikä ensin tuntui vähän teennäiseltä mutta nyttemmin aika kivalta ja opetushenkilökuntaa ja opiskelijoita lähentävältä. On myös kätevä lifehack ryhmätöitä esittäessä sanoa "As my colleague mention-ed...", jos ei muista toisen nimeä. Olen opiskellut täällä

minuutissa yhteiskuntatieteellisen rakennukselle ja vartissa keskustaan. Täällä on yhteisöllinen tunnelma, ilmainen pyykinpesu ja kellarissa jumppasali irtopainoineen, puolapuineen ja pingispöytineen. Ainoat ongelmat ovat huoneen minijääkaapin tilavuus kolmelle hengelle, yksi metelistä liian tiukkis respatyöntekijä ja hitunen levää/hometta suihkun seinällä. Pikkujuttuja!

Asuntolan plussapuolia on myös se, että jo ennen orientaatioviikkoa tuntee jonkun, jonka kanssa mennä tapahtumiin, ja tapahtumissa on helppo bondata muiden oman asuntolan tyyppien kanssa. Brnoon orientaatioviikko oli mielestäni ihan oookoo, muttei mitenkään ihmeellinen.

Yliopiston ohjelma oli pelkkää toistoa minulle, joka olin tunnollisesti lukenut kaikki erasmus-koordinaattorin emojien täyteiset sähköpostit. Niissä infottiin kaikesta selkeästi ja hyvissä ajoin, mutta ei kai yliopisto mitenkään voi olettaa, että vaihtarit lukisivat vaihtoaan koskevia ohjeistuksia ennen maahan saapumista. Vaihtareille luodun Telegram-ryhmän keskusteluja seuranneena en kylläkään enää ylläty yhtään mistään (Miten nämä ihmiset on selvinneet tänne asti? Miten

Náměstí Svobody on vanhan kaupungin keskuskaukio. Sieltä löytyy mm. maailman ahtain Lidl ja Brnoon top-nähtävyys, mustalta dildolta näytävä astronominen kello.

poliittista väkivaltaa, EU:n digitaalista diplomatiaa, kv-regiimejä, Tsekiin suuntautuvaa diplomatiaa sekä ihmisoikeuksia ja ympäristöpolitiikkaa käsitteleviä kursseja, sekä tietysti myös Tšekin alkeita.

En ole kärsinyt liikaa koti-ikävästä, sillä n. 400 000 asukkaan Brno muistuttaa yllättävän paljon Turkuu. Molemmissa kaupungeissa on ainakin vanha linna ja hieno kirkko sekä joki, tosin Brnon Svatka virtaa kaupungin laitamilla.

Arkkitehtuuri on sekoitus itää ja länttä, remontoitua ja ränsistynyttä. Minne vain katsookaan, ei koskaan ainakaan ole tylsää.

Kevään isoimpia tapahtumia on yliopistojen yhteinen tanssiaistapahtuma Celestial Gala. Tanssiaiset ovat Tsekissä kulttuurillisesti iso juttu.

Tšekkiläiset ovat vähän kuin suomalaisia, semmoisella jurolla ja varautuneella mutta kuitenkin sympaattisella tavalla. Molempien kielet ovat hankalia, ja ihmiset arvostavat sen puhumisen yrittämistä. Kuten Turussa, myös Brnossa huomattava osa kaupungin asukkaista on opiskelijoita, ja kuten Turussa, myös Brnossa tunnetaan omanarvontuntoa varsinkin pääkaupunkiin verrattaessa.

Hyvää mieltä vaihtoon on tuonut Keski-Eurooppalainen ilmasto, jonka ansiosta jo helmikuun alussa tuntui vähän keväiseltä. Nyt huhtikuussa kirsikkapuun kukat kukkivat ympäri kaupunkia, aurinko paistaa kauniista ja aikani täällä tuntuu vilisevän mahdollittoman nopeasti tieteenpäin. En voi kuin suositella Brnoa!

Teksti ja kuvat: Hilppa Nissinen

Uutena harrastuksena olutmaxxays.
Olut on ravintoloissa joskus halvempaa
kuin vesi.

Proffan

KELLARI

Rehtorinpellonkatu 6, 20540 Turku

Kekkosen viisaus; "Parempi että
virkamiehet on kännissä eivätkä tee mitään
kuin että ovat selvinpään ja tekevät
tyhmyyksiä"

Joten valtio-oppineetkin voivat luennon
jälkeen painua sinne mihin aurinko ei
paista - Proffan Kellari!

**Collarit, hupparit, t-paidat, kassit,
pipot ym. ainejärjestöille toimittaa
srt-mainostekstiilit.com**

**SRT
MAINOSTEKSTIILIT**

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A,
21110 Naantali

+358 400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebook: Srt-Mainostekstiilit Oy

